

ORIENTERING

om franske forhold

Særlig afdeling vedrørende skatteproblemer i

Département du Var

Nummer 9.

December 2014

Kære læsere

I tidligere numre af den særlige afdeling vedrørende skatteproblemer i Département du Var af mit nyhedsbrev ORIENTERING om franske forhold har jeg orienteret om, at skattecentret i Draguignan har indledt en skærpet praksis i forhold til skattecentre i det øvrige Frankrig for så vidt angår beskatningen af danske privattegnede ratepensioner. Disse danske privattegnede ratepensioner beskattes i det øvrige Frankrig lempeligt efter reglerne for "contrats de capitalisation" i artikel 125 - O A i den franske skattelov Code Général des Impôts, medens danske ratepensioner, der er oprettet i forbindelse med et ansættelsesforhold, og hvortil ens arbejdsgiver har stået økonomisk for betalingen af de årlige indbetalinger helt eller delvist, beskattes strengere som "pension, retraite, rente", således at hele det udbetalte beløb beskattes efter et fradrag på 10 %, dog maksimalt 3.660 euros årligt.

I skattecentret i Draguignan har man imidlertid i de senere år anlagt en anden praksis, idet man har betragtet danske privattegnede ratepensioner som "pension, retraite, rente" selvom den berettigede selv har stået for betaling af de årlige præmier helt og holdent, såfremt denne har indgået en aftale med sin arbejdsgiver om, at denne kunne indeholde beløbene til betaling af indbetalingerne i den pågældendes løn og indbetale disse beløb til pensionselskabet, som der er tradition for, at man kan gøre i Danmark. Man sidestiller med andre ord en ordning, hvor arbejdsgiveren får adgang til at opkræve og betale de årlige præmier af en i øvrigt rent privattegnet ordning med en arbejdsgiverbetalt ordning, der er tegnet som led i et ansættelsesforhold.

Når det gælder udbetaling fra og med den 1. januar 2011 af danske privattegnede pensioner har man i skattecentret i Draguignan skærpet praksis yderligere, idet man herefter anser samtlige danske pensioner – uanset om der er tale om livsvarige pensioner eller om pensioner, der udbetales over et åremål – som udbetaling af kapital, og man mener derfor, at de kan beskattes fuldt ud efter reglerne for "pension, retraite, rente", såfremt den berettigede har haft fradrag for de årligt indbetalte præmier på sin selvangivelse, og dette i øvrigt uanset om ordningerne er tegnet som led i et ansættelsesforhold eller er rent privattegnede, jfr. om situationen for så vidt angår udbetaling af pensioner efter den 1. januar 2011 nedenfor.

Situationen til og med den 31. december 2010

Den skærpede praksis, som er anlagt af skattecentret i Draguignan, har givet anledning til en række sagsanlæg mod skattevæsenet i Département du Var fra borgere bosiddende i departementet, som er blevet ramt af denne skærpede praksis, og der vil derfor i den nærmeste fremtid blive afsagt et antal domme, som med stor sandsynlighed alle vil gå skattecentret i Draguignan imod. En rent privattegnede dansk ratepension bliver naturligvis ikke en arbejdsgiverordning alene fordi arbejdsgiveren har accepteret at indbetale præmierne dertil af den ansattes løn, når det er den ansatte, der selv har stået for hele betalingen af præmien, og derfor har jeg hele tiden anset den praksis, som skattecentret i Draguignan har indledt, som værende ulovlig og stridende mod fransk skattelovgivning. Alt tyder nu på, at jeg får denne opfattelse bekræftet i den kommende tid ved nogle afgørelser truffet af den administrative domstol i Toulon (Tribunal Administratif de Toulon), som skattecentret i Draguignan hører under.

Den første afgørelse er allerede truffet. Det drejer sig om en sag anlagt af en borger bosiddende i det område i Var, der skattemæssigt hører under skattecentret i Draguignan, anlagt mod det franske skattevæsen i Département du Var, og hvor der er afsagt dom den 20. november 2014. Da denne dom har almen interesse for danskere bosat i Var, vil jeg hermed komme med et referat af dommen og af dens konklusioner. I øvrigt offentliggør jeg selve dommen som et bilag til dette nyhedsbrev på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com, så interesserede kan læse dommen der.

Der er formentlig tale om den første retsafgørelse i Frankrig, som drejer sig om beskatningen af privattegnede danske ratepensioner, og dommen har som konklusion, at de danske privattegnede ratepensioner skal behandles skattemæssigt som "contrats de capitalisation" således som det i øvrigt også sker i resten af Frankrig. Dommen går altså skattecentret i Draguignan imod og forkaster den praksis, som har været indledt der om, at sådanne rent privattegnede danske ratepensioner skal behandles skatteteknisk som arbejdsgiverordninger, hvis det er arbejdsgiveren, der har stået for indbetalingen af præmierne til ordningen uden i øvrigt selv at have bidraget økonomisk til denne. Dommen er ikke endelig endnu, idet hver af parterne har mulighed for indenfor en frist af to måneder at indbringe rettens afgørelse for appeldomstolen, Cour Administrative d'Appel, i Marseille. Det ventes dog ikke, at dommen vil blive appelleret af nogen af parterne.

Der er tidligere i november 2012 afsagt en lignende dom ved appeldomstolen i Marseille vedrørende den skattemæssige behandling af nogle svenske privattegnede pensionsforsikringer betegnet "livsförsäkring" og "pensionsförsäkring", som en svensker bosiddende i Var i sin tid havde tegnet med et svensk forsikringselskab, og som ligesom de danske ratepensioner havde karakter af ophørende pensioner, og appelretten gav i denne sag den pågældende medhold i, at disse pensionsforsikringer skulle betragtes som "contrats de capitalisation". Denne retsafgørelse er omtalt senest i mit nyhedsbrev for juni 2013 og omtalen heraf kan læses på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com.

Den for nyligt afsagte dom ved retten i Toulon er i sin argumentation helt på linie med denne svenske afgørelse, og der tegner sig derfor nu et mere sikkert billede af, hvorledes de privattegnede ophørende pensionsforsikringer skatteteknisk skal behandles i Frankrig.

Sagen drejede sig om en dansker bosiddende i Draguignan, som sammen med sin hustru i årene 1997 til 2004 havde tegnet tre ratepensionsforsikringer med to danske pensionsforsikringsselskaber. Ratepensionsforsikringerne havde en udbetalingsperiode på 10 år. De var alle tre etableret frivilligt og var alle rent privattegnede, men de pågældende havde indgået et arrangement med deres arbejdsgivere om, at disse kunne tilbageholde beløbene til de årlige præmier af de pågældendes løn og indbetale dem til forsikringsselskaberne.

Skattecentret i Draguignan havde afvist at betragte udbetalingerne af disse ordninger for årene 2009 og 2010 som "contrats de capitalisation" og havde i stedet krævet, at de blev beskattet som "pension, retraite, rente" som følge af, at arbejdsgiveren havde medvirket til etablering af ordningerne, og disse blev derfor af skattecentret betragtet som arbejdsgiverordninger. På denne baggrund havde skattecentret forhøjet de pågældendes skatteansættelser.

De pågældende var oprindeligt blevet anbefalet at rette henvendelse til Bureau Francis Lefebvre i Paris for at få dette advokatkontor til at assistere sig i sagen, men da dette ikke førte til det af de pågældende ønskede resultat, afbrød de forbindelsen til Lefebvre og valgte så i stedet selv at anlægge sag ved Tribunal Administratif i Toulon og at føre sagen ved denne domstol uden advokatbistand men med assistance fra en bekendt.

I sin konklusion i sagen anfører retten, at de tre danske rateforsikringer var tegnet helt frivilligt af de berettigede, og selvom arbejdsgiverne havde opkrævet beløbene til de månedlige betalinger af de berettigedes løn og indbetalt dem til pensionsselskaberne, så havde disse arbejdsgivere ikke stået for finansieringen af disse indbetalinger til pensionsselskaberne, og det var i øvrigt ikke godtgjort, at etableringen af ratepensionsforsikringerne var betinget under nogen form af de pågældendes ansættelse i de pågældende virksomheder eller havde nogen sammenhæng i øvrigt med deres professionelle karriere. Udbetalingerne kunne derfor ikke betragtes som pension efter artikel 79 i den franske skattelov CGI. I stedet drejede det sig om contrats d'assurance-vie og contrats de capitalisation tegnet med udenlandske forsikringsselskaber, og af disse kontrakter beskattes i Frankrig alene afkastet, medens resten af udbetalingerne er skattefrie. Retten citerer i den forbindelse reglen fra artikel 125-O A i den franske skattelov om, at det skattepligtige beløb ved contrats de capitalisation består af forskellen mellem de samlede udbetalinger til den berettigede og de indbetalte præmier, evt. med tillæg af omkostninger, "*Les produits en cause sont constitués par la différence entre les sommes brutes remboursées au bénéficiaire et le montant des primes versées augmentés, le cas échéant, du prix d'acquisition du bon ou contrat*". Det vil altså sige, at den indbetalte kapital kan udbetales skattefrit. Retten anfører i øvrigt også, at den del af udbetalingerne, der kan beskattes i Frankrig, ikke beskattes med almindelig indkomstskat, (impôt sur le revenu) ifølge artikel 79 i den franske skattelov, men henhører under den kategori, der hedder "revenus de capitaux mobiliers". Beskatningen af "contrats de capitalisation" henhører i den forbindelse under betegnelsen "revenus de capitaux mobiliers".

På dette grundlag gav retten det danske ægtepar medhold i, at der ikke skulle betales nogen yderligere skat udover hvad de allerede havde betalt.

Retten afgørelse har været forelagt for den øverste chef for skattecentret i Draguignan, Jean-Louis Rouffilange, til kommentar, men denne tager tilsyneladende sagens udfald helt roligt, selvom det kan konstateres, at han har tabt sagen. Han anfører i den forbindelse, at sagen vedrører beskatningen for årene 2009 og 2010, og fra og med den 1. januar 2011 gælder der nye regler,

som gør, at man efter hans opfattelse efter denne dato fortsat kan beskatte udbetalinger af de privattegnede danske ratepensioner af hele det udbetalte beløb efter et fradrag på 10 %, jfr. herom nedenfor. Og selvom skattecentret i Draguignan uretmæssigt har forhøjet skatteansættelserne for et antal personer, der har modtaget udbetalinger af privattegnede ratepensioner for årene 2009 og 2010 som følge af en urigtig fortolkning af den franske skattelov, så er sagerne i dag forældede, og man har derfor ikke længere mulighed for at få sin sag genoptaget ved skattevæsenet og anmode om at få det uretmæssigt opkrævede beløb tilbagebetalt. For at sagen skal kunne genoptages, skulle anmodning derom være indgivet til skattecentret inden udgangen af kalenderåret 2013. I disse sager er der også blevet opkrævet en tillægsskat typisk på 10 % af det af skattecentret opkrævede beløb, en såkaldt majoration, der har karakter af en form for bøde for ikke at have udfyldt sin selvangivelse korrekt, og det kan virke helt urimeligt, at man heller ikke kan få dette beløb tilbagebetalt, når det dog har vist sig, at man har udfyldt sin selvangivelse korrekt, og at det er skattecentret, der har misfortolket reglerne og opkrævet beløbet uretmæssigt. Man burde derfor i det mindste kunne få dette beløb tilbage. Jeg er bekendt med, at Rouffilange i nogle konkrete sager har indvilget i at ville refundere den indbetalte majoration, men denne refusion har ikke fundet sted endnu, og om det rent faktisk sker, er usikkert.

Jeg har fuld forståelse for, at personer, der modtager udbetalinger af danske ratepensioner, og som på denne måde uretmæssigt har fået deres skatteansættelser forhøjet, og som oven i købet har måttet betale en bøde i form af majoration, føler sig krænket over denne handle måde. Man har ikke i Frankrig en ombudsmandsinstitution på samme måde, som man har i Danmark. Ellers ville en klage til en sådan institution i dette tilfælde have været oplagt. Man har en institution indenfor skattevæsenet, som hedder "Consignateur", men i hvert fald i départementet Var har denne institution vist sig meget lidt effektiv.

Man har selvfølgelig mulighed for at rette skriftlig henvendelse til skattecentret i Draguignan, vedlægge dommen afsagt af Tribunal Administratif de Toulon af 20. november 2014, som man kan hente fra min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com, anføre, at ens egen sag er identisk med denne sag og på denne baggrund anmode om, at det uretmæssigt opkrævede beløb med tillæg af betalte renter og betalt majoration refunderes. I givet fald bør brevet stiles som rekommanderet forsendelse til skattecentrets chef, Jean-Louis Rouffilange. Såfremt man får svar på denne henvendelse, vil det sandsynligvis være i form af et afslag, idet det dog er usikkert, om man også får afslag på anmodningen om refusion af den betalte majoration. Men så har man i hvert fald gjort forsøget, og dette koster stort set ingenting bortset fra et frimærke. Og kommer der på denne måde mange henvendelser om tilbagebetaling af uretmæssigt opkrævede skatter, er det da muligt, at man i skattecentret i Draguignan vil genoverveje sig stilling om ikke at refundere de uretmæssigt opkrævede beløb, men det er ikke sandsynligt. Man må meget gerne orientere mig om de svar, som man får på sådanne henvendelser på Klaus.Vilner@wanadoo.fr.

Det viser sig imidlertid, at man har en anden mulighed, nemlig at anlægge sag ved Tribunal Administratif de Toulon mod skattevæsenet i Département du Var og påstå det uretmæssigt opkrævede beløb med tillæg af renter og majoration tilbagebetalt. Sag om dette kan nemlig anlægges indenfor en frist, der udløber ved udgangen af to kalenderår efter det kalenderår, hvor man er blevet opkrævet af skattecentret i Draguignan. Er opkrævningen (avis d'impôt) modtaget i kalenderåret 2013, skal sag være anlagt ved den administrative domstol inden udgangen af kalenderåret 2015, og er opkrævningen modtaget i kalenderåret 2014, skal sag være anlagt ved domstolen inden udgangen af kalenderåret 2016. I givet fald bør man henvende sig til en fransk

skatteadvokat og anmode denne om at anlægge sag. De fleste danske advokater på den franske sydkyst har en fransk skatteadvokat, som de samarbejder med. Er ens sag identisk med den for nyligt afsagte dom, kan man med stor sandsynlighed regne med at vinde et sådant sagsanlæg, så man kan få de opkrævede beløb tilbage. Og gør man det, er der tilmed visse muligheder for, at man kan få sine direkte advokatombkostninger for sagens førelse ved retten godtgjort af modparten. Man må dog være indstillet på, at man ofte ikke får alle sine omkostninger dækket.

Men jeg må pointere, at det er nødvendigt, at man selv anlægger sag ved domstolen for at få beløbene tilbage. Man skal nemlig erhverve sig en dom i eget navn, som giver en ret til at få beløbet tilbagebetalt. Der har været gjort overvejelser, om man kunne samles under en eller anden form om at anlægge en enkelt sag, som alle så derefter kan benytte sig af, men dette giver ingen mening. Det får man intet ud af. Den eneste, som får noget ud af et sådant sagsanlæg, er den person, som der anlægges sag for, og der er ingen andre, der får noget som helst ud af et sådant sagsanlæg. De får nemlig ikke selv dom for beløbet. Og når skattecentret i Draguignan kun anerkender krav, hvis man selv har en dom, der fælder skattecentret, får man intet ud af sådanne fælles sagsanlæg.

Læser man dommen afsagt af Tribunal Administratif i Toulon i november 2014, vil man kunne se, at der fra skatteborgerens side argumenteres for, at udbetaling af ratepensionerne skulle være udbetaling af kapital. Denne argumentation er hentet hos det parisiske advokatkontor Bureau Francis Lefebvre, som den pågældende en overgang havde til at assistere sig overfor skattecentret i Draguignan.

På et tidspunkt ændrede Lefebvre nemlig mærkværdigvis argumentation hvilket jeg har kunnet konstatere i nogle sager, som jeg har haft lejlighed til at gennemlæse, således at udbetaling af privattegnede danske ratepensioner nu ikke længere var udbetaling af "contrat de capitalisation", men i stedet var udbetaling af kapital, og som følge deraf skulle hele udbetalingen kunne ske skattefrit. Derved skulle danske privattegnede ratepensioner kunne udbetales skattefrit, når det drejede sig om udbetalinger fra før den 31. december 2010.

Dette er for det første forkert. Det var kun selve den indbetalte kapital, som dengang kunne udbetales skattefrit. Afkastet af kapitalen var dengang skattepligtigt efter reglerne for "revenus de capitaux mobiliers" nøjagtigt på samme måde som afkastet af "contrats de capitalisation", og det eneste, som advokatkontoret derved opnåede, var, at man mister skattefriheden for indbetalinger fra før den 31. december 1998 og mister det årlige ligningsmæssige fradrag på 4.600 euros for enlige og på 9.200 euros for ægtefæller.

Men derudover lokkede advokatkontoret sine klienter i en fælde, idet de så efter den 1. januar 2011 kunne beskattes af hele udbetalingen af privattegnede danske ratepensioner efter reglerne om "pension, retraite, rente". Jeg er bekendt med tidligere klienter, som Lefebvre har bistået vedrørende udbetaling deres ratepensioner fra før den 31. december 2010, og som nu må acceptere at skulle betale langt højere skat end foreskrevet fra og med den 1. januar 2011 af deres privattegnede ratepensioner baseret på Lefebvres rådgivning i deres sag.

Derfor har Bureau Francis Lefebvre i realiteten diskvalificeret sig fra at føre sager om udbetaling af danske ratepensioner efter den 1. januar 2011. Advokatkontoret havde nok stået sig bedre ved at argumentere for, at udbetaling af privattegnede danske ratepensioner er udbetaling af "contrats de capitalisation", hvor man har klare regler for, hvorledes udbetalingen beskattes, end at begive sig

ud på forsøget om, at disse udbetalinger er udbetaling af kapital. Det kan i øvrigt slet ikke afvises, at skattecentret i Draguignan har deres argumentation om, at udbetaling af danske privattegnede ratepensioner er udbetaling af kapital fra de henvendelser, som man i skattecentret har modtaget fra Bureau Francis Lefebvre i konkrete skattesager, som advokatkontoret har ført mod skattecentret.

Det skal tilføjes, at den praksis, som skattecentret i Draguignan har ført, til tider har været ganske svingende. Der har været gjort overvejelser om, hvorvidt man kunne udlægge noget om skattecentrets praksis ud fra disse sving, men det kan man formentlig ikke.

I nogle sager er udbetaling af danske privattegnede ratepensioner blevet udlagt som "pension, retraite, rente" og i andre som "rente viagère à titre onéreux", uden at det er muligt at afgøre, hvad denne forskel baserer sig på. Tilsyneladende er sagerne ens.

I en del sager har skattecentret indledt undersøgelser og derefter ikke foretaget sig videre, for derefter efter nogen tid at genoptage sagen på ny og begynde forfra. Hører man ikke fra skattevæsenet i Frankrig i to måneder efter at have indgivet svar på dets anmodning om oplysninger, kan man normalt gå ud fra, at sagen er henlagt. Der har dog formentlig ikke været tale om, at sagen har været bevidst henlagt, og forklaringen er derfor en anden. Inspektør Christian Gueraud, som normalt beskæftiger sig med selvangivelserne for danskere, havde på et tidspunkt el længere sygefravær, og under dette lå de sager, som han behandlede, stille. Da han kom tilbage efter afsluttet sygeophold, genoptog han sit arbejde med disse sager.

Man har hæftet sig ved, Christian Gueraud, når han genoptager behandlingen af sager vedrørende danske ratepensioner, kun forhøjer nogle af skatteyderens ratepensioner og ikke rører andre, og man har overvejet, om der var visse ratepensioner, som han ikke mente var omfattet af forhøjet beskatning. Dette er næppe tilfældet, og forklaringen er derfor en anden. Christian Gueraud baserer sine forhøjelser på indberetninger over udbetalinger, som han modtager fra det danske skattevæsen, og disse indberetninger sker ikke ad en omgang men ad flere omgange. Når enkelte ratepensioner ikke er medtaget i et brev fra Christian Gueraud, så skyldes det, at han ikke har modtaget orientering om udbetaling af disse ratepensioner endnu fra Danmark..

Situationen fra og med den 1. januar 2011

Med virkning fra den 1. januar 2011 ændredes artikel 79 i den franske skattelov, CGI, således at det blev muligt at beskatte pensioner, der udbetales som kapital. Indtil denne dato havde sådanne udbetalinger været skattefrie i Frankrig. Den franske tekst lyder således: "Il est det même des prestations de retraite servies sous forme de capital". Artikel 79 omhandler de indkomstarter, der kan beskattes med indkomstskat i Frankrig, og ved den udvidelse, der fandt sted med virkning fra den 1. januar 2011, fjøedes "retraite sous forme de capital" til disse indkomstarter, således at også denne indkomstart kan beskattes med indkomstskat.

Med denne lovændring ændrede skattecentret i Draguignan sin praksis i skærpende retning. Man sondrede nu ikke længere mellem, om de danske pensioner var fysisk indbetalt af arbejdsgiveren eller af den ansatte selv. I stedet sondrede man mellem, om der havde været fradrag for indbetalingerne til pensionsordningen eller om indbetalingerne skete med allerede beskattede

midler. Havde der været fradrag for indbetalingerne til pensionsordningen på den danske selvangivelse, skulle udbetalingerne fra pensionsordningerne i Frankrig i alle tilfælde beskattes af hele det udbetalte beløb som "pension, retraite, rente", og dette gælder uanset om pensionsordningen er led i et ansættelsesforhold eller ikke, er betalt af ens arbejdsgiver helt eller delvist eller ikke, er med livsvarige udbetalinger så som en privattegnat livsvarig aldersrente (rente viagère à titre onéreux) eller med udbetalinger over et åremål så som en privattegnat ratepension (contrats de capitalisation) eller ikke. Kun såfremt skatteyderen kan dokumentere, at der ikke har været fradrag på den danske selvangivelse for indbetalingerne, og at indbetalingerne er blevet beskattet i Danmark, er beskatningen anderledes, idet selve den indbetalte kapital kan udbetales skattefrit. Skattecentret har mig bekendt ikke endnu udtalt sig om, hvorledes afkastet skal beskattes, idet der er så få tilfælde, hvor der ikke er fradrag på den danske selvangivelse for indbetalingerne, men sandsynligvis vil afkastet efter skattecentrets opfattelse i denne situation skulle beskattes efter reglerne for capitaux mobiliers.

Dette har formentlig sin sammenhæng med, at der samtidig med, at der indførtes en regel om beskatning af "retraite" som kapital blev indført en undtagelse i artikel 120 i den franske skattelov om, at man ikke skulle beskattes af kapitalen af "retraite versé sous forme de capital" etableret med selskaber udenfor Frankrig, såfremt man kunne godtgøre, at man hverken selv eller ens arbejdsgiver havde haft fradragsret eller afståelsesret for indbetalingerne til ordningen under etableringsfasen og udbetalingerne under ordningen i øvrigt ikke var skattefrie i det land hvor ordningen er etableret.

Med andre ord så beskatter skattecentret i Draguignan fra og med den 1. januar 2011 samtlige danske pensioner uanset deres art af hele det udbetalte beløb efter et fradrag på 10 %, med mindre man kan godtgøre, at man ikke har haft fradrag for indbetalingerne til ordningen i Danmark og at indbetalingerne med andre ord er sket med allerede beskattede midler. Dette skyldes formentlig, at skattecentret får oplysning fra det danske skattevæsen om udbetaling af de pågældende beløb, og at disse betalinger videregives til det franske skattevæsen under betegnelsen "pension". Skattecentret i Draguignan går derfor umiddelbart ud fra, at disse udbetalinger også i Frankrig skal beskattes efter reglerne for "pension", og det uanset arten af de pensionsudbetalinger, der er tale om.

Det er efter denne fortolkning ikke længere muligt frivilligt at oprette en livsvarig pensionsordning i Danmark, som man selv indbetaler til, og som ikke har nogen tilknytning til ens erhverv, og som i Frankrig beskattes efter reglerne for "rente viagère à titre onéreux", eller frivilligt at oprette en ratepensionsordning i Danmark, som man selv indbetaler til, og som ikke har nogen tilknytning til ens erhverv, og som i Frankrig beskattes efter reglerne for "contrat de capitalisation". Og det kan vel ikke være meningen.

Skattecentret i Draguignan har ydermere afvist, at den ovenfor nævnte dom afsagt af appelretten i Marseille kan finde anvendelse efter den 1. januar 2011, og på samme måde, at den i november 2014 afsagte dom afsagt af den administrative domstol i Toulon kan finde anvendelse efter den 1. januar 2011, idet begge sager vedrørte udbetalinger af ratepensionsforsikringer fra før den 1. januar 2011.

Hele denne argumentation fra skattecentret i Draguignans side beror efter min opfattelse på en fejlfortolkning af den lovændring, som blev indført med virkning fra den 1. januar 2011.

Ved denne lovændring blev det muligt at beskatte "retraite sous forme de capital". Men hverken en privattegnede livsvarig aldersrente eller en privattegnede ratepension er "retraite sous forme de capital".

Der er i december 2012 af Finansministeriet udsendt en vejledning til forståelse af de nye regler. Denne vejledning har betegnelsen BOI-RSA-PENS-30-10-20-20121211, og af denne vejledning fremgår det, at de nye regler vedrører "revenus salariaux et assimilés", altså lønindkomst og tilsvarende indkomst. Privattegnede danske pensioner, der ingen som helst sammenhæng har med ens ansættelsesforhold, kan naturligvis ikke henføres under betegnelsen lønindkomst og tilsvarende indkomst.

Derfor har skattecentret i Draguignan i bund og grund misforstået de nye regler, og kommer det til en retssag om fortolkning af disse regler, vil skattecentret i Draguignan efter min opfattelse tabe en sådan retssag helt på samme måde som de har tabt den sag, som blev afgjort ved den administrative domstol i Toulon i november måned i år.

De regler i den franske skattelov, CGI, vedrørende rentes viagères à titre onéreux (artikel 158-6), som de danske privattegnede livsvarige aldersrenter henhører under, eller vedrørende contrats de capitalisation (artikel 125-O A), som de danske privattegnede ratepensioner henhører under, er ikke ændret i forbindelse med at man i Frankrig indførte beskatning af "retraite" udbetalt som kapital med virkning fra den 1. januar 2011. Derfor gælder disse regler naturligvis i nøjagtigt det samme omfang efter den 1. januar 2011 som før den 1. januar 2011. Og ved de to omtalte domme afsagt af den administrative appeldomstol i Marseille i november måned 2012 og af den administrative domstol i Toulon i november måned 2014 er det netop fastslået, at udbetaling af de danske privattegnede ratepensioner og af de tilsvarende svenske kapitalforsikringer i Frankrig skal beskattes efter reglerne for "contrats de capitalisation", og dette må gælde efter den 1. januar 2011 nøjagtigt på samme måde som før den 1. januar 2011. Og i øvrigt anser jeg de to domme for at have fuld gyldighed også efter den 1. januar 2011 uanset at skattecentret i Draguignan bestrider dette, og skulle det komme dertil, at der anlægges sag for den administrative domstol i Toulon om fortolkningen af danske privattegnede ratepensioner, der udbetales efter den 1. januar 2011, vil denne domstol efter min mening naturligvis lægge disse afgørelser til grund.

Retten til at genoptage sager overfor skattevæsenet vedrørende indkomståret 2011 forældes den 31. december 2014 og vedrørende indkomståret 2012 forældes den 31. december 2015. Der er ikke endnu kommet en afgørelse vedrørende fortolkning af beskatningen af de danske privattegnede ratepensioner, som er gået skattecentret imod, og derfor får man formentligt intet ud af at forsøge at genoptage sin sag og ad den vej få skattecentret i Draguignan til at ændre holdning i dette spørgsmål.

Det eneste virksomme middel, som man har, er at anlægge sag og i givet fald ved Tribunal Administratif de Toulon. Som nævnt ovenfor kan man anlægge sag indenfor en frist, der løber til udgangen af det andet kalenderår efter det kalenderår, hvor man har modtaget påkrav (avis d'impôt) om betaling. Har man modtaget påkravet i kalenderåret 2013, kan sag anlægges inden den 31. december 2015, og har man modtaget påkravet i kalenderåret 2014, kan sag anlægges inden den 31. december 2016.

Jeg er bekendt med, at der er flere skatteydere, der i øjeblikket overvejer at anlægge sag. Disse sager forventes anlagt i kalenderåret 2015. Sagsbehandlingstiden ved domstolen er normalt to år, og man må derfor regne med, at der først vil blive afsagt domme i disse sager i kalenderåret 2017.

Til den tid vil alle skattesager vedrørende indkomstårene 2011, 2012 og 2013 være forældede overfor skattevæsenet, og selvom sagerne vindes, vil man altså ikke kunne påregne at støtte ret på grundlag af disse domme til den tid og overfor skattevæsenet at kunne kræve et uretmæssigt beløb opkrævet i skat tilbagebetalt.

Står man derfor overfor at modtage en opkrævning af et forhøjet skattebeløb fra skattecentret i Draguignan, har man i realiteten valget mellem at anlægge sag eller at skulle affinde sig med at skulle betale det forhøjede skattebeløb i ganske mange år (i hvert fald årene 2011, 2012 og 2013) med bevidstheden om, at man ikke kan få dette forhøjede skattebeløb refunderet, selvom det senere måtte vise sig, at beløbet er opkrævet uretmæssigt. Og ender det med, at man alligevel beslutter sig til at anlægge sag, kan man lige så godt gøre det i tide (det vil sige i kalenderåret 2015 eller 2016), så man får mulighed for at inddrage årene fra og med 2011 under sagsanlægget. Man må med andre ord indstille sig på, at man skal anlægge sag allerede før der kommer en retsafgørelse i de første sager, som anlægges.

Er man i tvivl om, hvad man skal gøre, er det bedste råd, som jeg kan give, at man retter henvendelse til en fransk skatteadvokat – eller dennes danske samarbejdspartner i Frankrig – og beder denne om at gennemgå ens sag med henblik på et eventuelt senere sagsanlæg, men uden at der i første omgang tages stilling til, om der skal anlægges sag eller ikke. Udgiften hertil er forholdsvist begrænset, og beslutter man sig til senere at anlægge sag, kender man til den advokat, som man har kontaktet, og ved en sådan kontakt kan man få oplyst om eventuelle forholdsregler, som man bør iagttage i tide for ikke at risikere at svække sin stilling under et eventuelt senere sagsanlæg.

Det bedste vil vel være at kontakte en af de advokater på den franske sydkyst, som allerede har sager løbende mod skattecentret i Draguignan om dette spørgsmål. Mig bekendt er der dog ikke nogen advokat, som på nuværende tidspunkt har anlagt formel sag. Er man interesseret i at høre navne på sådanne advokater, bedes man tilsende mig en mail med navn, mailadresse og telefonnummer, så jeg kan kontakte den pågældende.

Med venlig hilsen

Klaus Vilner

Orientering om franske forhold er et uafhængigt informationsbrev, som udsendes efter behov. Jeg vil deri forsøge at belyse emner, som kan have generel interesse for danskere, der bor i Frankrig, eller som i øvrigt interesserer sig for franske forhold. Informationsbrevet sendes gratis og uden forpligtelser af nogen som helst art som e-mail til enhver, der fremsætter anmodning derom på Klaus.Vilner@wanadoo.fr. Nyhedsbrevet offentliggøres desuden på min hjemmeside www.orienteringomfranskeforhold.com og på Danskere i Toulouse's hjemmeside "<http://danskereitoulouse.wordpress.com>". Ønsker man at afmelde informationsbrevet, bedes dette meddelt på samme e-mailadresse.

Indholdet må ikke betragtes som individuel rådgivning, og selvom det tilstræbes at oplysningerne er rigtige, påtager jeg mig intet ansvar for urigtige, ufuldstændige eller manglende oplysninger.

Citater fra informationsbrevet er tilladt, når det sker med behørig kildeangivelse, og jeg får tilsendt et eksemplar af det dokument, hvori informationsbrevet citeres.

Enhver, der modtager orienteringen, er velkommen til at komme med supplerende oplysninger, med synspunkter eller med kommentarer til de emner, der behandles i informationsbrevet, eller med ønsker om emner, som ønskes belyst.